FOOTBALL

Beogradski a smuls o victorie Unirei Tricolor şi a pierdut la luptă mare în faţa Venusului

Beogradski - Unirea Tricolor 4-3 (0-2)

Un match emoţionant în care Unirea Tricolor a făcut o partidă excelentă iar oaspeţilor le-a reuşit toate tentativele

8000 spectatori

Turneul pascal a întrecut anul acesta turneele similare din anii trecuţi.

S'au parcurs abia două puncte ale programului şi reţeta depăşeşte pe aceia finală de anul trecut. Lucru care trebuia dealtfel prevăzut. E în primul rând faptul că echipa oaspe e mai bună decât Kispest-ul Paştelor 1934. Şi e apoi, sporul de popularitate al footballului, care a adus în sezonul acesta asistenţe de 8000 spectatori la simple jocuri de campionat.

Au asistat la primul joc 8000 spectatori. Iar eri la al doilea zece mii. Şi poate mai mult. Pentrucă toate locurile erau ocupate. Iar umplutura depe culoarele stadionului, n'am putea-o evalua.

Probabil că Miercuri, când se va disputa jocul Ripensia—Beogradski asistenţa va fi chiar mult mai mare.

Ripensia n'a jucat încă în primăvara aceasta la Bucureşti, şi publicul o aşteaptă cu o curiozitate firească.

Se pune acum întrebarea:

Programul oferit, a corespuns el solicitudinii publicului? Putem răspunde cu hotărîre: da.

Au fost spectacole excelente. S'a văzut o Unire Tricolor în admirabilă condiţie de formă, un Venus impetuos şi hotărît să câştige şi un Beogradski, care în partea a doua a matchului cu Unirea Tricolor şi aproape întreg matchul cu Venus a desfăşurat un joc admirabil.

Iarăşi un punct câştigat al turneului: ţinuta elegantă a jucătorilor. In primul match n'a fost nici un incident, nici o brutalitate; în cel de al doilea, cu excepţia unui schimb de graţiozităţi musculare între Sfera şi Tirnanici (un fel de Bindea jugoslav) deasemeni.

Insfârşit arbitrajul d-lui Bârsu încheie acest capitol al lecturilor frumoase oferite de turneul pascal.

Un fapt neplăcut — singurul — arbitrajul d-lui M[illegible]rescu, despre care ne vom ocupa dealtfel mai la vale.

Până la pauză, acalmie. Iar imediat după, tumult.

Sârbii au remcaniat înaintarea. A intrat Marianovici. Şi acum presează vehement. Ocaziile le creiază însă aripa stângă, un dribleur de cea mai refinată clasă, gen Bindea.

In minutul 10, Glisovici trece fără efort de Florea şi centrează la jumătate metru înălţime, nu prea tare. Bozevici reia cu un lat de gheată în colţul pe care Rădulescu îl lăsase descoperit.

Dacă în 14 minute sârbii au egalat, mai se îndoeşte cineva că vor câştiga? Da. D. Nae Lucescu, care agită pe tuşe un îndemn la adresa echipei.

Inaintarea, pe care apariţia de câteva minute a lui Sony o năclăise, este reînviorată de prezenţa lui Cârjan.

In minutul 25, Seifert porneşte cu capul în pământ şi cu braţele în vânt, trece de unul, îl împinge pe altul şi centrează. **Din partea cealaltă a terenului, Traian Ionescu vine în acelaş tempo şi reia fulgerător. Glaser, bine plasat n'are timp decât să ridice braţele. I le sueşte mingea care intră în plasă.**

Aşa dar, Unirea Tricolor conduce din nou.

In minutul 36, Vuiadinovici urmăreşte o passă a lui Glisovici, o ajunge şi îi schimbă, uşor, direcţia înainte ca Rădulescu să fi putut intervenî.

Iar în minutul 42, tot Vuiadinovici stabileşte scorul la 4—3. Driblează pe Florea şi Sucitulescu şi trage un shot puternic.

Când jocul a luat sfârşit, cei cari criticau în prima repriză pe Beogradski, sunt derutaţi.

— Da, dom'le, a jucat bine acum. Da, zău, nu meritau să câştige... Îi bate Venus de îi stinge!...

*

Când scriem aceste rânduri — şi în mod special le-am scris acum, ca să fixăm mai fidel atmosfera primului joc — nu cunoaştem rezultatul matchului Venus—Beogradski. Poate va câştiga Venus. Aceasta e de altfel impresia noastră.

Independent de rezultatul de Luni, Unirea Tricolor a făcut o performanţă bună, confirmând forma în care se află şi victoria asupra lui C. A. O.

Dacă apărarea a funcţionat în tot cursul sezonului fără multe lacune, mult modificată în bine înaintarea. Prin introducerea juniorului Alecu? Mai curând prin scoaterea lui Sony.

Individual, jucătorii s'au comportat peste aşteptări. Petrică Rădulescu a primit patru goaluri imparabile, salvând altele aproape făcute. Iar Gavăd a oprit cu energie multe acţiuni. Din ce în ce mai bine Sucitulescu, căruia îi vom da un sfat: (pe care, recunoaştem, i l-am putea da şi pe cale particulară) să renunţe la o parte din podoaba frezurei sale poetice. Ştim, Sucitulescu e un boem. Dar pe teren, freza aceia pletoasă îl încurcă de multe ori şi e — să ne ierte — inestetică. E... asportivă.

Curioasă introducerea lui Florea în linia de mijloc. A muncit băiatul, s'a ţinut de Glisovici, dar să iei un jucător dintr'un post şi să-l faci peste noapte altfel de jucător, e cam mult. Mai ales pentru Florea...

Steinbach a fost foarte bun. Iar Ghermelie, o adevărată revelaţie. E un half care pe zi ce trece, ne pare mai bun şi mai identificat cu postul său.

In linia de atac, animatorul a fost Cârjan. L'au apostrofat unii că driblează excesiv, dar au apreciat greşit. Cârjan a fost bun tocmai fiindcă prin driblingul său când a fost reuşit, Seifert a fost liber. Degajat de halful de care trecuse Cârjan şi de sub observaţia fundaşului, care alerga la Cârjan.

Bine cele două aripi, Seifert şi Traian Ionescu. Şi iar mai bine, Schileru. Alecu, juniorul din centrul atacului, deocamdată un semn de întrebare.

O surpriză agreabilă d. Bucur Bârsu, care a arbitrat deopotrivă d eatent si de energic.

Intre Beogradski şi Unirea Tricolor

"Am auzit Duminecă în jurul nostru, multe exclamaţii ca aceasta:

— Aştia sunt Beogradski despre care ziarele spuneau... aşa şi pe dincolo?... Imi pare rău că mi-am luat abonament la toate matchurile.

Exclamaţie cu atât mai des repetată cu cât Unirea Tricolor marca primul şi apoi un al doilea goal.

E drept, atunci când Unirea Tricolor conducea cu 2-0 şi juca aşa cum a jucat în prima repriză, am fost şi noi furaţi de acest val de repros la adresa acelora cari prezentau pe oaspeţi ca pe una din cele mai bune echipe din Europa Centrală.

Până la urmă însă Beogradski a câştigat. Nu la diferenţă de scor. Dar de o manieră care a trădat că e o echipă mare. Aşa cum fusese prezentată.

Apoi, când judecata ne-a fost mai liberă — degajată de fazele tumultoase ale jocului cari ne magnetizaseră atenţia — am gândit.

..Vezi, Beogradski a câştigat. E echipă mare. Dar... nu putea câştiga şi Unirea? Şi atunci, pentru simplul fapt că Vuiadinovici în loc să schimbe direcţia mingii care venia spre Petrică Rădulescu, n'ar fi ajuns-o şi n'ar fi marcat, concluzia noastră despre Beogradski ar fi fost alta?

Şi care era?... Probabil că aceiaşi. Beogradski e o echipă rep rezentativă a footbllului jugoslav. După cum Ripensia şi Venus sunt exponenţi ai footballului nostru.

Şi acuma o întrebare celor cari au semnat Duminecă sentinţa de ba gatelizare a oaspeţilor.

— Dacă Unirea Tricolor, în forma în care a fost, întâlnia nu pe Beogradski, ci pe Ripensia. Putea câştiga? Poate câştiga Unirea Tricolor în faţa Ripensiei? Ar fi un astfel de rezultat o condamnare a Ripensiei? N'ar mai fi timişorenii aceiaşi echipă de mare prestigiu şi de posibilităţi vaste?..

Iată deci, că întrebarea noastră nu mai are nevoie de răspunsul interpelaţilor.

Victoria Unirei Tricolor nu ar fi fost imposibilă nici teoretic după cum nu a fost nici.., practic. (A lipsit mult ca oborenii să câştige?).

Şi iată, însfârşit, de ce nici un rezultat nu trebuie să surprindă.

Pentru publicul nostru, o morală: Niciodată nu trebuie să subestimeze valoarea echipelor locale pe motivul că le cunoaşte, că le-a văzut odată jucând prost, că e obişnuit cu ele. Footballul românesc, echipele noastre de divizie, au atins un standard de valoare care nu le desparte cu mult de mijlocia valorii echipelor din Europa Centrală.

Beogradsky

e într'adevăr o echipă mare. O desprinzi din palmaresul ei şi din faptul că cuprinde atâţia cunoscuţi internaţionali. Dar şi echipele noastre s'au ridicat — mai ales: se pot ridica — la o valoare apropiată.

Duminecă deci, dacă Beogradski era învins, nu însemna că prezenta rea echipei belgrădene a fost superevaluată. Ci pur şi simplu că echipa locală a realizat o performanţă de răsunet. Nu însemna aşa dar să se arunce oprobiul asupra oaspeţilor. Ci să se elicite călduros echipa victorioasă.

Nu s'a întâmplat aşa. Până la urmă, Beogradski a câştigat. Noi am prevăzut-o, chiar atunci când Unirea conducea cu 2-0 şi când sârbii nu arătaseră prin nimic că ar putea câştiga.

Am deprins totuşi această impresie. In câteva momente doar. In două sau trei faze, când mişcările oaspeţilor arătau o altă concepţie de joc decât aceia a Unirei Tricolor. Superioară. Adică, nu constructivism banal, comun atac pe aripi sau atac clasic prin tripletă. Ci un efort colectiv în care fiecare jucător îndeplineşte şi funcţia de îndrumător de tactică. Sau mai clar, fiecare jucător înţelege ce vrea coechiperul care deţine mingea şi îi satisface voinţa, dar, în acelaş timp, îi dă şi el să înţeleagă ce va face, îi complectează planul printr'o iniţiativă pe care o crede el mai nimerită.

Impresia ne-a fost confirmată după pauză, de însăşi conturul pe care l-a căpătat scorul. Acele sclipiri pe cari le-am semnalat în prima parte a jocului, s'au materializat vizibil după puză, când tabela de afişaj a urcat dela 0 la 4 puncte pentru Beogradski.

Unirea conduce cu 2—0

A fost foarte interesant jocul propriu zis, mai interesant decât concluziile lui. Deaceia îi vom consacra a descriere amănunţită.

A început cu o categorică ofensivă oboreană, dirijată — pe rând — de Cârjan şi Schileru. Şi materializată de Seifert.

In minutul 10, Steinbach deschide lung pe Traian Ionescu. Acesta, din plină viteză centrează puternic, balonul urcă, trece de ambii fundaşi adverşi, apoi scoboară, e aproape de unghiul de sus al barelor. Glaser, portarul sârb şi Seifert se precipită. Care va avea succes? L-a avut Seifert, care a lovit cu capul mai precis decât Glaser cu pumnii. Mingea odihneşte pentru prima oară în plasă.

Oaspeţii au apoi o serie de acţiuni nu prea fericite. Mai liber, Glisovici e foarte periculos. Dar centrările sale sunt degajate regulat de Sucitulescu. Sau de Gavăd. Uneori subtilitatea lui Bozevici pune în derută apărarea oboreană. Dar pentru o clipă. Un efort şi situaţia e lămurită. Apără câteva mingi periculoase, Petrică Rădulescu.

Şi apoi, iar Unirea Tricolor.

Intr'un moment când jocul este molcom. Schileru (e cam la centru) pleacă în dribling. Odată lateral şi odată înainte l-a trecut pe Bojici. Apoi un pas spre dreapta şi unul înainte şi a trecut de Stelovici. Şi încă un dribling. Spre stânga şi înainte, a trecut şi de Radovanovici, e la 18 metri şi are câmp deschis. A tras puternic, pe jos, şi a marcat.

Trei driblinguri perfect simetrice şi un shot, a fost totul care a transformat o fază calmă, absolut calmă, într'o fază de goal.

D. ministru Jan Şeba a felicitat jucătorii Unirei-Tricolor

După consumarea matchului Unirea-Tricolor, Beogradsky, ministrul Ceho-slovaciei la Bucureşti, d. Jan Şeba, a felicitat personal pe jucătorii echipei din Obor pentru frumoasa lor ţinută în cursul jocului.

Liga de Vest şi-a format echipa

TIMIŞOARA 29 (Prin telefon). — **Echipa Ligei de Vest, pentru Cupa Carol, a fost formată după cum urmează: Pavlovici; Hocksary Molnar, Morawetz, Zelenak I, Lakatos, Bindea, Climek, Schwartz Dobra, Dobay.**

Crişana a dispus de Mureşul cu 2-1 (1-0)

TG. MUREŞ, 29 (Prin telefon). — Eri s'a disputat în localitate partida dintre Crişana şi Mureşul.

Victoria a revenit Orădenilor, cari au dominat dealtfel tot timpul matchului.

Cel mai bun om de pe teren a fost Baratky, în formă foarte bună.

Punctele au fost marcate de Baratky dintr'o acţiune personală şi de Stetz.

Dela Mureşul a marcat Habas.

VENUS - BEOGRADSKI 2-0 (2-0)

O partidă în care Venus a marcat două goaluri şi s'a apărat apoi cu îndârjire formidabilă

10.000 spectatori

Impesia noastră, după ,ocul furnizat Duminică de Beogradski, a fost că Venus va fi învingătorul. Impresia ne-a fost confirmată în întregime de rezultat.

Dar, trebuie s'o mărturisim, dacă Beogradski juca împotriva Unirei Tricolor aşa cum a jucat eri în faţa Venusului, nu ne-am fi formulat o astfel de impresie.

Şi am fi răspuns aceluia care ar fi avut-o:

— Dar n'o să aibe şi mâine un astfel de ghinion. Cum vezi cu joacă?...

Din capul locului deci: Beograndsk a jucat un joc MAI FRUMOS Luni decât Duminică.

A ! evident că Venus e superior Unirei Tricolor. Dar nu trebuie uitat că Unirea a făcut o partidă neobişnuit de bună, care a apropiat valoarea Venusului.

Şi atunci, care e explicaţia rezultatului de eri?

Repetăm, Beogradski a jucat împotriva Venusului, mai frumos. Dar adăugăm: mai frumos dar mai puţin periculos, mai spectaculos dar mai puţin eficace.

Alt paradox: Venus a fost mai mult dominat decât Unirea Tricolor şi Venus a câştigat totuşi...

Explicaţia ?

Nu poate fi alta decât că Venus s'a apărat mai bine.

In primul rând, sârbii n'au găsit la Venus o gaură prin care să-şi strecoare regulat un om.

La Unirea, gaura o oferea Florea. Deaceia Glisovici a jucat în voie şi a contribuit la marcarea a cel puţin 3 goaluri.

Eri, acelaş Glisovici a fost redus la zero de Bărbulescu.

Şi apoi, apărarea imediată a Venusului a fost mult ajutată de interi.

Victoria lui este deci perfect meritată. N'a primit, în definitiv, nici un goal. A ştiut să evite. Incât acest singur fapt explică succesul.

Dar a câştigat la o diferenţă injustă. Arbitrul i-a oferit cu prea largă solicitudine un penalty discutabil, în timp ce nu fluera un penalty mult mai puţin discutabil în favoarea belgrădenilor.

La un punct diferenţă, victoria Venusului era perfect meritată.

ŞI VENUS CONDUCE CU 2—0

Jocul este dela început animat, cu incursiuni deopotrivă de bine construite, pe ambele terenuri.

In minutul 5, Vogel fuge pe aripă, ajunge aproape de tuşe şi centrează. Un fundaş, Mitrovici, îi ese înainte şi este surprins de centrare. Mingea se şterge pe lângă corpul juvoslavului şi ese în corner. Arbitrul — galant — oferă venusiştilor penalty, deşi sârbul stătuse cu mâna lipită de corp. Bate Eisenbeiser şi marchează.

Penalty-ul se dă în genere greu, când greşala e vizibilă, categoric vizibilă. Ori în cazuri de acestea discutabile, arbitrii — cei buni, fireşte — preferă să primească un val de înjurături, decât să greşească cumva.

Aşadar Venus conduce cu 1—0.

Beogradski atacă acum mai convins şi dă impresia că egalarea nu va întârzia. Dar în timp ce tripleta merge ca un ceasornic, cele două aripi, sever supraveghiate, nu găsesc câmp deschis.

Albu şi Sfera sunt puşi la grea încercare, dar din fericire corespund.

Şi Venus atacă destul de des. Mai ales prin Vogel, lăsat mereu descoperit de halful său.

Dar blondul atacant venusist se iroseşte în incursiuni cari se termină ridicol.

Sepi nu dispară. Il mai încearcă. Odată, încă odată, la infinit. Şi la infinit Vogel se face de râsul galeriei. Sau, în cel mai bun caz, obţine câte un corner.

La unul, în minutul 34, Petea marchează şi asigură echipei sale acelaş scor cu care a terminat Duminică Unirea Tricolor.

După pauză, Beogradski este net superior teritorialiceşte. Venusiştii joacă aproape tot timpul doar cu trei oameni în înaintare: Sepi, Colea şi Vogel. Dar sunt totuşi periculoşi, căci mijlocaşii adverşi joacă la cot cu înaintarea lor, iar fundaşii sunt foarte uşor penetrabili. Poate de aceia Glaser a dat impresia că s'a întrebuinţat mai mult decât Burdan.

Minutele se scurg însă fără ca jugoslavii să poată marca.

Tripleta joacă excelent. Cei doi interi, Vuiadinovici şi Bozevici, sunt adevăraţi artişti.

Iar halfii, cel din centru mai ales, colaborează minunat în ofensivă. Mereu însă Albu, Sfera, Eisenbeiser şi Bărbulescu, resping.

Repriza doua, aproape întreagă poate fi prezentată ca o ofensivă continuă şi frumos organizată a oaspeţilor şi o rezistenţă eroică a gazdelor.

O PERFORMANŢA EXCELENTA A VENUSULUI

Rezultatul acesta al Venusului, trebuie privit ca o performanţă excepţională.

Beogradski, cu toată criza de formă care i se acuză, a rămas pentru jugoslavi aceiaşi echipă reprezentativă, cum e bunăoară, Ripensia la noi.

Dar între români şi jugoslavi supremaţia nu-i tranşată. Sau ca să fim exacţi, sârbii au la activ o performanţă cu care ne ţin în şah.

Noi le datorăm revanşa, nu ei nouă.

Aşadar, succesul Venusului trebuie privit ca un succes al footballului românesc asupra celui jugoslav.

E îmbucurător pentru prestigiul nostru. Şi e frumos pentru Venus că a reuşit acest lucru.

Echipa s'a comportat bine, cu excepţia titularilor provizorii, aceiaşi, Costel, Colea şi Vogel, cari au fost cam puţin buni decât restul jucătorilor.

Burdan a făcut o partidă foarte bună. Am putea spune, aproape ca aceia a perechei de fundaşi Sfera—Albu cari au jucat impecabil.

Foarte bun — iarăşi — Bărbulescu. La fel Eisenbeiser. Timid şi sperios Costel. Dar cu multă bunăvoinţă de a face câte ceva.

Cu aceiaşi bunăvoinţă, Colea a reuşit mai puţin într'un post care nu i se potriveşte (o gheată dreaptă pe piciorul stâng).

Petea, agresiv în prima repriză şi prudent în cea de a doua, când a dat un concuus preţios apărării.

Sepi, căruia nu i-au reuşit toate driblingurile, a deschis însă cu multă precizie aripile.

Şi a fost adesea foarte periculos. A avut ghinion la shot.

Volodea, ca şi Petea, a fost mai şters pentru mulţi, dar de mare utilitate pentru echipă prin faptul că a ajutat mult liniile dinapoi. Vogel... Ce să mai spunem de Vogel. Calităţi atât de frumoase şi ce joc...

Vedetele lui Beogradski

Beogradski e o echipă bună, de o clasă superioară echipelor noastre de divizie, superioară chiar Venusului.

Dacă pierde totuşi e fără îndoială din cauza apărării, atât de nesigură şi de lipsită de unitate.

Noroc de Glaser, care e un portar de o ţinută şi o alură impresionantă. Un mare technician deasemeni şi cu o mobilitate de pisică.

Radovanovici, mai bun decât Mitrovici.

In linia de mijloc, Stelevici, cu beneficiul iniţial al unui fizic impresionant (galeria din pomi l-a poreclit plastic: Prăjinovici) este deasemeni şi un bun technician şi îndrumător al jocului. Buni Arsenievici şi Bojici, dar cu un joc mult prea riscat. Deaceia, aripile adverse au fost descoperite.

Inaintatea, bună în câmp. Are doi interi formidabili în Bozevici şi Vuiadinovici. Marianovici, subtil, technic, dar lipsit de insistenţă. Nu e, probabil, în formă.

Mai bun Glisovici, decât Tirnanici.

*

D. Mielu Petrescu nu e pentru turnee pascale...

ION VORNIC

Arbitrii matchurilor Diviziei Naţionale B cari se dispută mâine

—xox—

Braşovia—Prahova, la Braşov, arbitru D. Ceaureanu. Bucureşti.

C. A. T.—C. A. Arad, la Timişoara, arbitru D. Rausch Herman. Reşiţa.

Phonix—Ceramica, la Bistriţa, arbitru D. Dr. Rusu-Cluj.

Sticla—Şoimii, la Diciosânmartin, arbitru d. Anton Gh.-Sighişoara.

S. G. Sibiu—Mureşul, la Sibiu, arbitru Popescu Mehedinţi-Craiova.

C. F. R.-Simeria—S. S.-Sibiu, la Simeria, arbitru d. Barbu Ionel-Alba Iulia.

Unirea—Vitrometan, la Alba-Iulia, arbitru d. Krausz Mihail-Petroşani.

D. V. A.—Unirea, la Paşcani, arbitru d. Hrehoreţi Gh.-Cernăuţi.

Iahn—St. Băcăoan, la Bacău, arbitru d. Irimescu-Iaşi.

O înfrângere a Juventusului la Brăila

—xox—

Franco - Româna - Juventus 2-1 (1-0)

BRAILA, 29. (Prin telefon). — Astăzi a jucat în loclitate gruparea divizionară bucureşteană Juventus. Ca adversar a avut pe Franco-Româna. Matchul a fost urmărit de 2000 de spectatori şi a fost condus de d. Manole Vlahot.

La fluerul arbitrului echipele se aliniază în următoarele formaţii:

FRANCO-ROMANA: Morărescu, Moraru, Bartos, Tacacks, Cojec, Lesu, Zaharia, Bode, Taciuc, Manici, Lipan.

JUVENTUS: Creţeanu, Vogl, Neacşu, (Dragomirescu), Petrescu, Braun, Brandabura, Melchior, Maior II, Zăinescu, Palmer, Cristescu.

Jocul a decurs în nota de superioritate a echipei locale.

Juventus a părut oarecum nehotărât în acţiuni. Inaintarea a fost partea slabă a echipei. Nu a putut concretiza nici un atac mai periculos.

Punctele s'au marcat în modul următor.

In minutul 40 se produce un foult la 17 metri de poarta roş-albaştrilor. Manici execută frumos lovitura şi transformă.

In minutul 71 se produce egalarea. Melchior primeşte o minge, demarează pe tuse şi centrarea sa este transformată de Palmer cu o frumoasă lovitură de cap.

Nu trec decât 10 minute şi juventiştii sunt penalizaţi la 25 metri. Bode bate şi Creţeanu intervine frumos respingând cu pumnii. Mingea revine tot lui Bode, care din imediată apropiere a porţii transformă asigurând conducerea brăilenilor.

Juventiştii reacţionează dar nu mai pot marca şi matchul se termină cu victoria brăilenilor.

Conducătorii grupărilor divizionare se întrunesc la 8 Mai la Bucureşti

—xox—

Ne-am ocupat într'un reportaj recent de o apropiată reuniune a conducătorilor grupărilor divizionare. Astăzi putem confirma că această conferinţă va avea loc la 8 Mai.

Proectul de invitaţie a fost întocmit, iar în numărul viitor vom publica ordinea de zi a conferinţei.

Cupa Provinciei

—xox—

Călăraşi — Cernavodă 7-1 (3-0)

CALARAŞI, 29 (Prin telefon). — In cadrul Cupei Provinciei s'a disputat în localitate matchul de mai sus.

Au marcat pentru învingători: *Crăciotoiu* (2), *Isaia* (2), *Iordănescu, Ionescu, Cristescu*. Pentru învinşi a marcat *Ciacalopol*.

D. Mihu Augustin a condus foarte bine.

Giurgiu a forfaitat

ALEXANDRIA, 29 (Prin telefon). Azi urma să se dispute în localitate matchului Alexandria — Giurgiu tru Cupa Provinciei.

Echila Giurgiului a forfaitat.

O declaraţie a antrenorului Neufeld

—xox—

Internaţionalul austriac Neufeld, care este antrenorul echipei Beogradski, a făcut unui redactor al ziarului nostru, următoarea declaraţie:

«Inaintarea noastră a fost într'o zi proastă.

Am dominat însă şi am fi putut învinge, dacă arbitrul ne acorda cel puţin unul din penalty-urile, cari s'au produs la poarta Venusului.

«In general, am avut de luptat tot timpul cu adversitatea arbitrului.

«Cred că în faţa Ripensiei, adversar mai tehnic, vom da întreaga noastră măsură».

FIECARE SPORTIV
Intrebuinţează numai
VELO
Cremă rapidă de ras
căci lucrează iute
şi ingrijeşte pielea